

גלי עטרי:

„מעולם לא הייתי נשואה ליהודה תמיד!“

מתי כספי סיפר בטלוויזיה שאם כמה חודשים הוא לא מוציא תקליט חדש או לא משתתף בהופעה גרנדיוזית, פונים אליו אנשים ברחוב ושואלים אותו „נו... מייד טילפנתי לאחת הזמרות האהובות עליי, גלי עטרי ושאלתי אותה: „נו...“

● אז למה לא שומעים על זה כלום?

מה שהקהל שומע זו רק התוצאה של העבודה הקשה והמאומצת שנמשכת חודשים רבים. ככה זה, כשיוצא תקליט ואני יכולה להתיישב לי ולנוח קצת, פיתאום כולם שומעים עליי וכותבים עליי, עכשיו, כשאני עובדת כמו חמור, אף אחד לא שומע כלום.

● מה את עושה עכשיו?

התחלתי לעבוד על תקליט חדש. אספתי כבר עשרה שירים טובים. חוץ מזה, אני באמצע חזרות על תפקיד בסרט החדש של אבי נשר, שם אני משחקת זמרת פופולארית המשחקת בסרט. רק עכשיו חזרתי מארבע שעות של חזרות בריקוד. התחלתי ללמוד פיתוחיקול, מה שלא עשיתי אף פעם בעבר. אני מתכוונת לנסוע במרס לשתי הופעות בכלגיה, עם אריק סיני, ביוני לפאריס עם יהורם גאון ובספטמבר — שוב לסיבוב באירופה, עם אריק סיני.

● מה עוד שואלים אותך ברחוב?

לא מוזמן שאלו אותי אם אני עדיין נשואה ליהודה תמיד מחלב ודבש. לא היה לי נעים להגיד שמעולם לא הייתי נשואה לו. אז חייכתי יפה והמשכתי ללכת.

● תקופה של עבודה בליכך מאומצת היא תקופה קשה?

הפעם דווקא לא. פיתאום נפלה עליי איזה חדות-צירה ושימחת-חיים שאני נהנית מכל רגע. אולי יש איזה וירוס כזה באוויר.

מתי ויינברג:

„שאלנו נשים ברחוב על התחבוסת החדשה!“

כל העיר מלאה בצילומי-ענק של זוג ידיים המפרסמות תחבוסת סופגת. המיועדת להיכנס לתוך תחתוניהן של נשים. ראיתי אשה שנכנסה לבית-מרקחת ושאלה את הרוקח „יש לך...“ וכאן באה תנועת שתי הידיים. **נגשתי את מתי ויינברג, מנהל-פירסום בחברת ורשב-סקיפרייליך-דובר, שהיה אחראי על מסע-הפירסום העדין של התחבוסת, ושאלתי אותו:**

● במודעות רואים רק זוג ידיים. על האריזה של המוצר עצמו מופיעה תמונה של אשה בתחתונים, אבל בלי הראש. האם היה קשה למצוא דוגמנות שתסכים להכניס את כל העם לתוך התחתונים שלה, ולכן לא הראיתם את פרצופה?

אני לא יכול לענות לך על השאלה, כי אנחנו החלטנו מראש שהפירסום יהיה זוג ידיים. האמורות להראות כמה רק המוצר חשוב שבמיקרה זה הפנים מיותרות. לא רצינו שוב בחורה יפה שתספר בחיך על השפתיים כמה טוב לה בתוך התחתונים.

● זהו מוצר חדש בארץ, לפחות מתוצרת הארץ, ולאשה שלא מבירה את המוצר מחוץ קשה להבין על מה בדיוק מדברים.

קודם עשינו מסע-רגליים. יצאנו לרחובות ודיברנו עם נשים. בהתחלה זה לא היה כל-כך נעים. גבר זה ניגש לאשה ומדבר איתה על ההפרשות שלה. אבל, להפתעתנו, גילינו פיתחות גדולה לנושא, דווקא מצד הנשים היותר מבוגרות, והתחלנו לחלק דוגמות.

● היום העיר מוצפת במודעות, יש גינגל ברדיו, יש פירסומת ענקית בעיתונות. זה אומר שהמוצר עדיין לא הצליח להיכנס לשוק?

להיפך, המוצר נכנס לשוק בצורה ממש מפתיעה. בעלי חנויות, שקנו כמות קטנה כדי לנסות איך זה יילך, מטלפנים פעמיים בשבוע לחברת פרגוד תעשיות, המייצרת את המוצר, ומבקשים עוד סחורה. קרה עוד דבר מאוד מעניין. אנתנו מקבלים המון תישבוחות מהקולגות. זה דבר מאוד נדיר ובלתי-מקובל בארץ.

דליה ברקול-סופרמן:

„יותר רוצים להתגרש — פחות מתגרשים בפועל!“

עורך-דין אחד, ממכריי, סיפר לי שהעבודה במשרדו ירדה פלאים. כי האנשים הפסיקו להתגרש בזמן האחרון. בגלל המצב הכלכלי. פניתי אל המישפטנית דליה ברקול-סופרמן, העוסקת בדיני-אישות, ושאלתי אותה האם זו מגמה כללית, או שמא חברי הוא סתם ביש-מזל.

למצוקה הכלכלית יש תמיד השלכה ישירה, לצערנו, על היחסים בתוך המישפחה. אחד הגורמים היותר מרכזיים בסיכוסך בין בני-זוג הוא מחלוקות כלכליות. לא כל-שכן במצב כלכלי כמו זה הקיים היום. ההכנסות מצטמצמות, החסכונות נגמרים, יש אבטלה, חוסר-ביטחון כלכלי. כל זה גורם למתחים המקדיחים את התבשיל, כמוכן, אם היה קיים קודם לכן. לכן, בתקופה הזאת יש דווקא ריבוי בתיקרי-מוזנות ותיקים על נושאי-רכוש.

מצד שני, כשהעוגה כולה לא גדולה, הנחת שכל אחד יכול לקבל ממנה הוא קטן יחסית, ולכן לא רבים האנשים היכולים להרשות לעצמם להתגרש, להתחלק ברכוש. לשלם מזונות וכולי.

● מזה שאת אומרת זה, שעכשיו יותר אנשים רוצים להתגרש, אבל פחות מבצעים את זה?

נכון מאוד. אלה שלא מגיעים לירי גירושין, מחכים לשלום בית או לשיפור המצב הכלכלי. מה שיבוא קודם. אבל יש עוד משהו שקשור במצב הכלכלי. יש נטייה די חזקה, אצל זוגות רבים, להגיע לגירושין בדרך של הסכם. פירושו של הסכם כזה הוא חיסכון גדול בהוצאות מישפטיות.

● כיצד?

במקום ששני בני-הזוג יפרנסו שני עורכי-דין בעין יפה, הם מגיעים ביניהם להסכמה ופונים שניהם לעורך-דין אחד, כדי שיערוך ביניהם את ההסכם.

● עכשיו אני הולכת לשאול אותך שאלה קשה מאוד. כמה עולה להתגרש? תני איזה מיספר שנוכל לקבל מושג.

כמו שאמרת זו שאלה קשה, אבל אפשר להגיד שאם אין בעיות מיוחדות ושני בני-הזוג הגיעו ביניהם להסכמה בעל פה, יקח עורך-הדין משהו בין 3,000 ל-4,000 דולר.